

آموزش و نقش آن در توسعه منابع انسانی

*حمیدرضا اسدالله

چکیده:

میزان توانایی سازمان‌ها و شرکت‌ها و مؤسسات آموزش در شناسایی و حفظ نیروی کاری و اجد شرایط می‌باشد، یکی از عوامل مورد توجه در اتخاذ این توانایی پرورش و توسعه سرمایه انسانی در این مؤسسات است، سرمایه و توسعه نیروی انسانی به توانایی‌ها و قابلیت‌های سازنده و کارآمد افراد اشاره به این دارد توانایی‌ها و قابلیت‌ها شامل دانش، مهارت‌ها و تجربه می‌شود که دارای ارزش اقتصادی هستند. متغیرهای چندی در تعیین سرمایه انسانی یک کشور دخیلند و مهمترین عامل فرستادهای تحصیلی و آموزشی مهیا برای نیروی کاری در سازمان‌ها است. توسعه منابع انسانی و به کارگیری درست از آن در سازمان‌ها و مؤسسات آموزشی، فنی، اقتصادی و کشاورزی و سایر علوم مستلزم تأمین نیروی انسانی کارآمد و ماهر آموزش دیده است. نوشتار حاضر ضمن بررسی اهمیت توسعه نیروی انسانی به نقش استفاده از آموزش از جمله اهداف مربوطه، مزایای آن در تأثیرگذاری در توسعه نیروی انسانی و بالاخره روش و فنون‌های موجود در ایجاد توسعه نیروی انسانی به صورت متعادل و متوازن می‌پردازد. چکیده حاضر ضمن تعریف عملیاتی از توسعه منابع انسانی و آموزش به نقش و تأثیرگذاری آموزش کارکنان در توسعه منابع انسانی می‌پردازد منظور از توسعه منابع انسانی عبارت است از این که کارکنان سازمان‌ها در ابعاد شغلی و حرفه‌ای، رفتاری و مسؤولیت‌پذیری به صورت متعادل رشد نمایند. توسعه پایدار منابع انسانی مستلزم ایجاد و رشد قابلیت‌های پایدار سازمانی است. این قابلیت‌ها را می‌توان به استعدادهای سرعت عمل در رویارویی با شرایط متغیر، پادگیری، همکاری و پاسخ‌گویی و درنهایت فرهنگ عملکرد تعبیر نمود. هدفی که مقاله دنبال می‌کند نقش و تأثیر آموزش به کارکنان در بالابودن ایجاد ثبات در سازمان‌ها و افزایش اعتماد به نفس و نظرات به کار خود در جهت توانمندی کار و رشد و پرورش شغلی است. تعریف عملیاتی که می‌توان از آموزش بیان نمود، آموزش فرآیندی است که براساس آن تغییری نسبتاً دائمی در جهت بهبود نحوه انجام کارکنان مورد نظر صورت می‌دهد. بنابراین آموزش شامل تغییر مهارت‌ها، دانش، نگرش‌ها و یا رفتار می‌شود. آموزش باعث می‌شود که یک پل ارتباطی بین کارکنان با شغل ایجاد نماید تا از طریق آن کارکنان ضمن حرفه‌ای شدن در مشاغل خود از عهده حل دشواری‌های خود نیز برآیند.

- ۲-آموزش مهارت‌های جدید را به جای مهارت‌های منسخه ایجاد می‌کند.
- ۳-بهبود دانش، نگرش و مهارت افراد مناسب با شغل سازمانی آنان ارائه می‌دهد.
- ۴-افزایش مهارت‌ها و دانش افراد جهت ترفیع و ارتقا به پست‌های بالاتر فراهم می‌نماید.
- ۵-باعث بهبود عملکرد مدیریت می‌شود.
- ۶-دست یابی به اهداف مؤسسه و سازمان‌های اداره این را می‌نماید.

مزایای آموزش در توسعه نیروی انسانی:

آموزش و بهسازی نیروی انسانی، کوشش مداوم و برنامه‌ریزی شده‌ای است که برای افزایش توانایی‌های کارکنان و بهبود سطح عملکرد و شایستگی آنان انجام می‌گیرد به همین دلیل آن را از بهترین فعالیت‌های سازمانی تشخیص داده‌اند. صاحب‌نظران اعلام نموده‌اند چنانچه کارکنان آموزش لازم را بیینند، در انجام کارهای زیر مهارت و انعطاف پذیری زیادتری خواهند یافت:

۱-کسب مهارت و انعطاف پذیری در انجام کارها:

صاحب‌نظران اعلام نموده‌اند که چنانچه کارکنان آموزش لازم را بیینند در انجام کارهای زیر مهارت و انعطاف پذیری زیادتری خواهند یافت.

▪ تصدی مشاغل جدید در سایه کسب مهارت‌های تازه.

▪ انطباق با شرایط جدید و منحصر به فرد در محیط کار.

▪ شناخت و قبول سیاست‌ها و مقررات سازمان.

▪ آشنایی و استفاده از روش‌های متفاوت انجام کار در صورت لزوم.

▪ استفاده از آموزش‌های ارائه شده در جهت پیشبرد اهداف سازمانی.

▪ برخورداری از امکان حفظ خود در سازمان و رقابت با نیروهای آموزش دیده تازه نفس.

۲-بهبود کمی و کیفی محصولات و خدمات:

آموزش عملکرد فردی، تیمی و مشارکتی را بر حسب ستاده، کیفیت، سرعت و به طور کلی بهره‌وری را بهبود می‌بخشد. آموزش کارآمد می‌تواند سطح خدمات بالاتری را برای مشتریان فراهم نماید. مهارت در انجام وظایف و مسؤولیت‌ها مستلزم سرعت عمل، صحت و دقیقت است. آموزش به کارکنان امکان می‌بخشد مهارت خویش را در انجام تکالیف سازمانی افزایش دهند و در نتیجه محصول کار خود را از حيث کیفیت و کمیت بهبود بخشنند. از طرفی افزایش تولید به مدیریت مؤسسات امکان می‌دهد اعضا سازمان را از مزایای مالی بیشتری بهره‌مند سازند. زیرا با آموزش، افراد سازمان نه تنها محصولات و خدمات بهتر و بیشتری را تولید می‌کنند. بلکه موجبات کاهش ضایعات و

آموزش از ارکان اساسی و حیاتی فعالیت اجتماعی است و توسعه و پیشرفت در ابعاد مختلف وابسته به آموزش و متناسب با اهمیت قابل شده برای آن است. اما فقط پرداختن به آموزش بدون توجه به نتایج آن قطعاً امری بیهوده است. اثربخشی آموزش تحت تأثیر عوامل متعدد در فرآیند آموزش است. شیوه‌های آموزشی، شناخت نیاز مشتریان و ذی نفعان آموزش، شناخت صحیح آموزش گیرندگان و برنامه‌ریزی صحیح هدایت آنها، اختصاص منابع لازم، از جمله نیروی انسانی با کفایت، پویا بودن آموزش به لحاظ پویایی آموزش گیرندگان، همه از مسائلی است که در فرآیند آموزش باید به آنها توجه داشت.

کیفیت زندگی انسان امروزی ابعاد گسترده‌ای پیدا کرده و در آینده نه چندان دور پیچیده تر و گسترده‌تر نیز خواهد شد، همچنان که روند گذشته تا حال مؤید این مطلب است. این پیچیدگی و گسترده‌گی خود نتیجه افزایش آگاهی بشر به عوامل پیدا و پنهانی است که زندگی وی را دستخوش تغییر کرده است. ابعاد کیفیت زندگی انسان امروزه را شاید بتوان به سرعت (استفاده هر چه بهتر از زمان)، تنوع و انعطاف، پاسخ به نیازهای عملکرد، امنیت، اینمنی، سلامت و افزایش آگاهی تقسیم‌بندی نمود.

آنچه در این تغییرات و روند به کارگیری نیروی انسانی بیشتر از هر چیز نمود پیدا می‌کند، میزان خلاقیت و استفاده فرد از نیروی تفکر و صرف این نیرو در جهت رسیدن به اهداف سازمان است. در سازمان‌های امروزه و آینده آنچه بیش از هر چیز اهمیت دارد وجود نیروهای خلاق و ایجاد کننده ارزش افزوده می‌باشد. این نیرو حاصل فرآیند توسعه منابع انسانی است که از مقاطع اولیه آموزش و پرورش آغاز می‌شود.

اهداف آموزش در بهسازی نیروی انسانی:

قبل از این که اهداف آموزش را مورد بررسی قرار دهیم تعریفی از آموزش و یادگیری را به شرح زیر ارائه می‌نماییم: آموزش فرآیندی است که براساس آن تغییری نسبتاً دائمی در جهت بهبود نحوه انجام کار کارکنان موردنظر صورت می‌دهد. بنابراین آموزش شامل تغییر مهارت‌ها، دانش، نگرش‌ها و یا رفتار می‌شود.

یادگیری نیز عبارت است از ایجاد تغییر نسبتاً پایدار در رفتار بالقوه یادگیرنده، مشروط برآنکه این تغییر بر اثر اخذ تجربه رخ دهد.

با توجه به تعریف ارائه شده درخصوص آموزش و یادگیری اهدافی که آموزش برای بهسازی نیروی انسانی سازمان دنبال می‌نماید شامل:

۱-افزایش توانایی و رشد فردی کارکنان در جهت بهبود کارآئی و بهره‌وری آنان.

کلی، آموزش کارکنان و آموزش مدیران و سرپرستان مورد بررسی قرار داد:

۱-آموزش کارکنان:

هدف اساسی برنامه های آموزش کارکنان توسعه مهارت های فنی و آشنا ساختن آنان با وظایف و مسؤولیت های مربوطه است. با آموزش فنی و عمومی کارکنان خواهند توانست وظایف روزمره را به طور منظم، بدون وقفه و با کارآبی بیشتر انجام داده و بدین ترتیب سازمان را در استفاده مطلوب از نیروی کار و مهارت های فنی خویش بهره مند سازند.

عملده روش های معمول را در آموزش کارکنان می توان به شرح زیر خلاصه نمود.

۱-۱-آموزش حین انجام کار:

بسیاری از فرصت های توسعه در حین کار پدید می آید. کارآموز در همان زمان که آموزش می بیند، همزمان به اهداف مؤسسه نیز کمک می کند. آموزش در حین کار از متدائل ترین و ساده ترین روش های آموزش بوده و تنها طریقی است که اجرای آن در همه حالات امکان پذیر است. زیرا برای این نوع آموزش نیازی به تهیه وسایل خاص و تعیین زمان و مکان معینی نمی باشد. در این روش سرپرست نقش مهم و حساسی را به عهده دارد و کارکنان را از تجربیات دست اول تحت شرایط عادی کار مطلع می سازد.

۲-۱-آموزش استاد شاگردی:

آموزش از طریق شاگردی یکی از روش های رایج در گذشته بوده و هنوز در بسیاری سازمان ها متدائل است. آموزش از طریق شاگردی یک روش سازمان یافته است که فرد از طریق ترکیبی از آموزش های کلاسیک (کلاس درس) و آموزش در حین انجام کار مهارت لازم را فرا می گیرد.

یکی از معایب برنامه استاد شاگردی قراردادن دوره زمانی ثابت در برنامه است. افراد توانایی های مختلفی دارند و میزان یادگیری آنها متفاوت است. برقراری دوره زمانی ثابت برای یادگیری چنین تفاوت هایی را منظور نمی کند. فرآگیرانیکه سریع تر یاد می گیرند ممکن است دوره را به علت خسته کننده شدن رها کنند. در حالی که فرآگیرانی که آرام تر یاد می گیرند ممکن است زمان آموزش بیشتری لازم داشته باشند.

۳-۱-آموزش شبیه سازی شده

در این روش با استفاده از وسایل شبیه سازی شده (مشابه وسایلی که در محل واقعی کار مورد استفاده قرار می گیرد) به افراد آموزش می دهنند. اغلب این شبیه را در مواردی به کار می بندند که آموزش در محیطی واقعی کار هزینه بالایی دارد. برای مثال گماردن افراد بی تجربه پشت دستگاه های حساس و گران قیمت تولید می توانند با مخاطراتی همراه باشند که تولید را به طور مستقیم

جلوگیری از هدر رفتن مواد و ملزومات و استفاده مؤثر از وسایل و ماشین آلات فراهم می گردد.

۲-جلوگیری از بروز حوادث در حین کار:

غالب حوادث محیط کار در نتیجه جهل و بی اطلاعی و عدم مهارت کارمند یا کارگر به وقوع می پیوند. نقص در مهارت ها و نامناسب بودن رفتار افراد، حوادث و مخاطرات سازمانی را به وجود می آورد. راه حل اساسی و مؤثر بر جلوگیری از این قبیل حوادث و رفع نفایص کارکنان تعلیم روش های اینمنی و انجام امور به طور صحیح می باشد.

۴-ایجاد ثبات در سازمان و رعایت انعطاف در موارد ضروری:

انعطاف عملیاتی را به وسیله توسعه دامنه مهارت های ارائه شده و مطرح شده به وسیله کارکنان (چند مهارتی) بهبود می بخشد. آموزش کار می تواند به افزایش سطح درک تغییرات اداری کمک نماید و دانش و مهارت های لازم را برای کارکنان به منظور تطبیق با شرایط جدید مهیا می نماید. آموزش کارکنان اعتبار و ارزش سازمان را از طریق ایجاد ثبات در عملیات و استفاده از تغییرات ضروری بالا می برد. سازمان وقتی از ثبات برخوردار است که به علت از دادن عده ای از کارمندان شایسته و یا لزوم استفاده از روش های نوین در عملیات، دچار وقفه و تعطیلی نگردد.

۵-کاهش در نظارت:

با آموزش به کارمندان یک نوع نظارت شخصی و خودکاری مهیا می گردد. به عبارت دیگر، کارمندان تعلیم یافته و آموزش دیده اغلب خود ناظر بر عملیات خویش هستند و کمتر به کنترل مستقیم و نظارت دائمی سرپرست احتیاج دارند.

بر عکس، کارمندان آموزش ندیده یک منبع نگرانی و تشویق برای رؤسای بلا واسطه می باشند. در این حالت سرپرست مربوطه ناچار است وقت خود را پیوسته صرف نظارت دائمی و رفع مشکلات و تصحیح اشتیاها کارمندان تعلیم یافته نماید.

۶-تقویت روحیه کارکنان و ایجاد غرور و حیثیت در آنان: صلاحیت کارکنان را به وسیله تشویق و ترغیب آنان در شناخت و توصیف رضایت و اهداف سازمان بالا می برد. با آموزش کارمندان قادر می شوند با کسب مهارت بیشتر وظایف خویش را به نحو مؤثر تری انجام دهند. در نتیجه سازمان از نیروی کار به طور مطلوب تری منتفع می گردد. در چنین حالتی کارمند نیز از نتایج کار خویش رضایت بیشتری حاصل گردد و در خود احساس غرور و آرامش و اهمیت می کند.

روش ها و فنون آموزش و توسعه منابع انسانی:

روش ها و فنون گوناگونی برای آموزش و توسعه منابع انسانی طراحی گردیده است. این روش ها را می توان در قالب دو دسته

اختصاصی را اغلب با استفاده از نوارهای آموزشی سمعی بصری برگزار می‌نمایند. از مزایای استفاده از این روش این است که کارآموزان می‌توانند اوقات آموزشی را خود برنامه‌ریزی نمایند.

۹-۱-آموزش از راه دور

آموزش از راه دور یکی از روش‌های نوین آموزشی محسوب می‌شود. در این روش با استفاده از فن‌آوری ارتباطات برنامه‌های آموزشی در اختیار افراد مورد نظر قرار گرفته و ارزیابی لازم از آنها به عمل می‌آید. آموزش از طریق میز گرد از راه دور یکی از فنون رایج این روش می‌باشد از این طریق به کارکنانی که از نظر جغرافیایی پراکنده‌اند یا در نقاطی دور از مرتب قرار دارند، آموزش می‌دهند.

۱۰-۱-آموزش از طریق اینترنت

آموزش از طریق اینترنت یکی از دست‌آوردهای عصر اطلاعات است. در این روش با استفاده از پست الکترونیک Rom-CD برنامه‌های آموزشی به طور منظم به اجرا در می‌آید. در این روش هزینه‌های آموزشی تا حد قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته و امکان آموزش افراد در هر نقطه‌ای از جهان وجود دارد، این روش آموزشی از رونق زیادی برخوردار است و در آینده نه چندان دور به عنوان اساسی ترین روش کاربرد پیدا می‌کند.

۲-آموزش و توسعه مدیران و سرپرستان

مقصود از توسعه مدیریت، اقدامی است که از طریق افزودن به دانش یا مهارت‌های مدیر یا تغییر دادن نگرش وی، عملکرد مدیریت را بهبود بخشد. طبیعت کار مدیریت و سرپرستی بسیار پیچیده و مشکل است. یک مدیر برای این که با موفقیت همراه باشد نیازمند کسب مهارت‌های مختلف می‌باشد. بنابراین برنامه‌ریزی دقیق جهت توسعه مدیریت و سرپرستی امری الزامی است. به جرأت می‌توان گفت که یک نسخه استاندارد شده و بی‌عیب و نقص برای آموزش و توسعه مدیریت و سرپرستی وجود ندارد. هر سازمانی باید متناسب با اهداف و مسائل داخلی و محیطی خود، دوره‌های آموزشی لازم را برای توسعه مدیران و سرپرستان خود طراحی نموده و منابع تأمین بودجه آن را مشخص نماید. سازمان‌هایی که معمولاً برنامه‌های سیماتیک و منظمی برای آموزش و توسعه مدیریت و سرپرستی دارند تکنیک‌های گوناگونی براساس فلسفه و نگرش خود به مسئله توسعه منابع انسانی استفاده می‌نمایند.

در این مقاله به برخی از روش‌های آموزشی که در آموزش و توسعه مدیریت و سرپرستی، در زمینه بهبود مهارت‌های تصمیم‌گیری، دانش شغلی، مهارت‌های ارتباط، دانش سازمانی، معلومات عمومی و نیازهای ویژه فردی کاربرد دارد اشاره می‌گردد.

تحت تأثیر قرار می‌دهد، استفاده از دستگاه‌های شبیه‌سازی شده برای آموزش پرواز، نمونه بارزی است برای استفاده از این روش. استفاده مطلوب از این نوع آموزش موقعی حاصل می‌شود که عده کافی کارآموز برای تعلیم وجود داشته باشد.

۴-۱-کارآموزی:

در این روش کارگر داوطلب می‌شود برای یک دوره که ممکن است از چند هفته تا چند سال به طول انجامد، زیر نظر استاد کاران ورزیده فنون و تجربیات معین را بیاموزد. از مزایای سیستم کارآموزی ایجاد غرور حرفه‌ای در افرادیست که برنامه کارآموزی را به اتمام می‌رسانند. حس اعتماد به نفس که در این قبیل کارگران ایجاد می‌شود با افرادی که برنامه‌های کارآموزی را طی نکرده‌اند، قابل مقایسه نمی‌باشد.

۵-۱-آموزشگاه‌های اختصاصی:

مدارسی هستند که غالباً شرکت‌ها و مؤسسات بزرگ برای تربیت کادر متخصص دائز می‌نمایند این روش افراد با تناسب به دوره‌های مورد نیاز از قبیل کامپیوتر زبان، ویراستاری و تخصصی‌های مورد نیاز خود را کسب می‌نماید.

۶-تعلیمات عمومی و اقتصادی:

علاوه بر برنامه‌های آموزشی متنوعی که مؤسسات برای افزایش مهارت کارکنان خود ترتیب می‌دهند، برخی از سازمان‌ها در کشورهای متعدد برنامه‌های تعلیمات عمومی و اقتصادی برای کارکنان و خانواده‌آنان تنظیم و اجرا می‌کنند. هدف‌های اساسی این نوع تعلیمات آشنا ساختن کارکنان به مسائل اقتصادی اجتماعی و سیاسی جامعه است که در آن زندگی می‌کنند.

۷-۱-آموزش جواری:

مراکز آموزشی که در جوار سازمان‌های تولیدی و صنعتی به منظور آموزش کارکنان ایجاد می‌گردد مدارس جواری و یا آموزش جواری نامیده می‌شود. تشکیل این مراکز در جوار سازمان‌ها اغلب به علت کثیر تعداد کارآموزان است که نمی‌توان آنان را در محیط واقعی کار آموزش داد. بنابراین مراکز آموزش جواری برای شاغلین که می‌توانند در هین کار آموزش دیده و مهارت‌های لازم را کسب نمایند ایجاد می‌گردد. متفهی در آن مراکز که عیناً شبیه محیط کاری طراحی گردیده است، هدف اصلی آموزش است.

۸-۱-دوره‌های اختصاصی:

یکی دیگر از روش‌های آموزشی کاربردی، دوره‌های اختصاصی برای برخی از کارکنان است. دوره‌های اختصاصی ممکن است برای پاره‌ای از کارکنان به صورت انفرادی در رابطه با انجام وظایف و مسؤولیت‌های شغلی ضروری باشد. به عنوان مثال؛ ریاضیات، آمار، نقشه خوانی و غیره که معمولاً مورد نیاز تعداد محدودی از کارکنان است. به همین لحاظ امروز دوره‌های

علت امور اداری سازمان باید نظر سرپرستان را بررسی و سپس در صورت لزوم تأیید نماید. در موارد دیگر ممکن است کارکنان به دلایل غیر منطقی مایل به شرکت در دوره‌های آموزشی باشند که در آن صورت هم نظر قطعی باید از طرف کارشناسان و مسئولین امور آموزشی یا پرسنلی سازمان ارائه گردد.

احتیاجات آموزشی هر کارمند را می‌توان از طریق تعیین شرایط شغل و مهارت فعلی کارمند و مقایسه و محاسبه و میزان اختلاف و تفاوت این دو مشخص نمود. بنابراین تعیین احتیاجات آموزش مستلزم انجام تجزیه شغل و مطالعه دقیق خصوصیات کارمند می‌باشد. به طور کلی می‌توان از جمع آوری اطلاعات که شامل کمیته مشورتی، شرح شغلی (خصوصیات شغل)، نمونه گیری کار، عملکرد واقعی شغل، بررسی یک وضعیت و در نهایت با استفاده از ارزیابی عملکرد که می‌توان از طریق اسناد و مدارک عملکرد و پرسشنامه و آزمون مهارت‌ها و (با خورد مشتری) استفاده نمود.

بنابراین اگر سازمان‌ها و مؤسسات آموزشی، تولیدی و غیره بخواهند بقا و ادامه حیات داشته باشند می‌بایست ضمن اجرای برنامه‌های آموزشی و گسترش و توسعه نیروی انسانی کارکنان بیسواند و بی مهارت را تبدیل به افراد بسواند و ماهر نمایند و جایگزین کارکنان بسواند و با مهارتی شوند که برای تصدی مشاغل و پست‌های بالاتر سازمانی برای حل و آینده آماده نمایند. در این راستا از عامل‌های اساسی که در اجرای مناسب تر طرح‌های آموزشی در توسعه منابع انسانی نقش ایفاد می‌نماید می‌توان به (مریبان و آموزش دهنده‌گان موقعيت‌ها و فرستاده‌ها، تسهیلات و امکانات آموزشی و کمک آموزشی و روش‌ها و فنون مناسب

آموزشی اشاره نمود. ■

مثال:

- ۱- زاینر و استین. ودی ستر دیوید، مبانی مدیریت، ترجمه سید محمد اعرابی، محمدعلی حیدری‌فیضی
- ۲- عالی، حبیب‌الله. مدیریت منابع انسانی (نگرش کاربردی) مشهد، نشریات دانشگاه فردوسی مشهد چاپ اول بهار ۷۴
- ۳- حاجی‌گریمی، عباسعلی و حسن رنگریز، مدیریت منابع انسانی چاپ اول فروردین ۷۹
- ۴- دسلر-گریز مبانی مدیریت منابع انسانی، ترجمه علی پارسانیان و محمد اعرابی چاپ اول دفتر پژوهش فرهنگی ۷۸
- ۵- ابطحی سید حسن، مدیریت منابع انسانی، چاپ چهارم دانشگاه پیام نور ۷۶

زیرنویس:

- ۱- زاینر و دیکنزو، ترجمه پارسیان و اعرابی ۱۳۷۶ صفحه ۲۲۴
- ۲- حاجی‌گریمی و حسن رنگریز ۱۳۷۹ صفحه ۲۹۵

- ۳- عالی ۱۳۷۴ صفحه ۱۵۸

- ۴- حاجی‌گریمی و رنگریز، ۱۳۷۹ صفحه ۲۷۰ مدیریت منابع انسانی چاپ اول

- ۵- دسلر صفحه ۱۶۱

- ۶- ابطحی سید حسن، مدیریت منابع انسانی چاپ چهارم دانشگاه پیام نور ۱۳۷۶

* همتراز هیأت مؤسسه آموزش عالی علمی-کاربردی وزارت جهاد کشاورزی

۱- مهارت‌های تصمیم‌گیری

به نظر برخی از صاحب‌نظران اساس کار مدیریت و سرپرستی تصمیم‌گیری است و مدیران و سرپرستان باید بتوانند صحیح تصمیم‌گیری نمایند در غیر این صورت مسلم است که در کار خود موفق نخواهند شد. برای ایجاد مهارت‌های تصمیم‌گیری در مدیران، روش‌های بسیاری وجود دارد. از جمله تمرینات داخل کازیو، بازی‌های مدیریت و مطالعات موردنی از همه بیشتر استفاده می‌شود.

۲- دانش شغلی

صرف نظر از میزان مهارت‌های تصمیم‌گیری و برقراری ارتباطات. مدیران و سرپرستان باید نسبت به شغلی که در آن قرار گرفته و یا می‌گیرند، شناخت خوبی داشته باشند، برای ایجاد شناخت مذکور معمولاً از روش‌های چون (تجربه حین کار) (راهنمایی خصوصی) و تحت مطالعه و بررسی استفاده می‌گردد.

۳- مهارت‌های ارتباطی

مدیران سنتی تأکید فراوان بر تصمیم‌گیری منطقی و احواله آن برای اجرا به سطوح اجرایی سازمان دارند ولی مدیران تحصیل کرده امروز معتقدند که اگر تصمیمات موردن قبول سطوح اجرایی سازمان قرار گیرد، بهتر اجرا خواهد شد. به هر حال نقش مهارت‌های ارتباطی را در موقیت مدیریت و سرپرستی را نمی‌توان کم اهمیت تلقی نمود. برای ایجاد مهارت‌های ارتباطی در مدیران سرپرستان روش‌های وجود دارد که اعم این روش‌ها عبارتند از (ایفای نقش، مدل‌سازی رفتاری، آموزش حساسیت، تجزیه و تحلیل رفتارهای متقابل)

۴- معلومات عمومی

برنامه‌های آموزش و توسعه و بالاخص مدیران رده بالای سازمانی، باید شامل روش‌هایی برای ایجاد و یا افزایش دانش عمومی مدیران هم باشد برای نیل به این هدف تلفیقی از (تعلیم و تربیت رسمی) یعنی تحصیلات دانشگاهی و آموزش به معنی کارورزی و کارآموزی را مورد استفاده قرار داده اند و استفاده از روش‌های نظیر دوره‌های ویژه، جلسات و مطالعات منتخب را توصیه نموده‌اند.

نتیجه گیری:

هر چند که آموزش دارویی برای کلیه دردهای سازمانی نیست ولی تعیین نیازهای آموزشی می‌تواند در شناخت بسیاری از مشکلات سازمانی مؤثر باشد. بنابراین برای اثربخشی بیشتر آموزش می‌بایست در نیازهای فردفرم منابع انسانی را برای آموزش تعیین نمود. این عمل ممکن است به وسیله سرپرستان مستقیم، کارشناسان امور پرسنلی و حتی خود کارکنان مشخص گردد. با توجه به این که ممکن است سرپرستان کارکنان خود را بیشتر برای شرکت در دوره‌های آموزشی معرفی نمایند به همین